

از اهدای خون غافل نشویم

در شرایط فعلی شیوع بیماری کرونا در کشور، باعث شده که به طور ناخواسته از خیلی از بیمارانی که نیاز مداوم به خون و فرآورده‌های خونی دارند، غافل شویم. بیماران تالاسمی، هموفیلی، مجروحان تصادفات، بسیاری از بیماران سرطانی و غیره به طور پیوسته نیازمند به خون و فرآورده‌های خون هستند.

بیشترین شهر های اهدا کننده خون

۸۰٪ سمنان

۷۴٪ خراسان شمالی

۷۵٪ بوشهر

در هر ۲ ثانیه یک نفر به خون نیاز پیدا می کند

۱۰٪

مردم به طور سالانه خون اهدا می کنند

۲۴٪

جمعیت واجد شرایط خون دادن هستند

۲,۵ میلیون واحد خون میزان نیاز سالانه ایران

یک کیسه خون

جان ۳ نفر را نجات می دهد

۵۰٪ کاهش اهدای خون در زمان شیوع کرونا

گلبول قرمز

درمان مصدومان و جراحی

پلازما

درمان بیماران هموفیلی

پلاکت

درمان بیماران سرطانی

گروه خونی O منفی می تواند خون خود را به تمامی گروه های خونی اهدا نماید

گروه خونی AB مثبت می تواند از تمامی گروه های خونی، خون دریافت کنند

خون اهدا شده صرف چه کاری می شود

۸ واحد پلاکت برای یک هفته فرد سرطانی

۶ واحد خون در طول جراحی قلب

۲۰ واحد خون در طول پیوند کبد

۸۰ واحد خون برای یک حادثه آسیب زا

از سوی جریان مقابل منع کند که اگر تا این حد بودن در پست و سمت برای امثال روحانی اهمیت داشته باشد، که او را از بیان واقعیت با مردم بازدارد، باید به حال ملتی که با رای به او، وی را امین خود کرده بودند، گریست. نکته جالب توجه اینکه حتی این عدم بیان واقعیت هم چندان در بدنه حاکمیت و صاحبان قدرت باعث ایجاد اتحاد نشده، آنگونه که می بینیم بسیاری از چهره‌های شاخص ناگهان در عرصه سیاست حذف می شوند و البته اختلافات ویژه‌ای که در درون همین مسئولان در زمینه‌های مختلف به وجود آمده و ضدونقیض گویی‌هایشان درباره مسائل مختلف نیز مزید بر علت شده است. حال باید از روحانی پرسید آیا همه اینها نشانه‌ای بر این است که او با پنهان کردن بخشی از واقعیت و نگفتن شان و سنگ‌سیور شدن برای کشور به اتحاد کمک کرده است؟ آقای روحانی کدام اتحاد؟ ای کاش در این جلسه آخر لاقبل بخشی از ناگفته‌ها را می گفتید و دوباره پای مصلحت‌ها را پیش نمی کشیدید؛ شاید آن وقت بیشتر به اتحاد کمک می کردید، چون اولین چیز برای وحدت ملی اعتماد مردم به مسئولان است، اما وقتی مسئولان بخشی از واقعیت را از مردم پنهان می کنند، این اعتماد لطمه می خورد و در نتیجه وحدت ملی آن موقع بیشتر آسیب می بیند.

مسئولان اجرایی بدل شده است. در سویی اکثریتی قرار گرفته‌اند که صاحبان قدرت را دشمنان خود و آینده‌شان می بینند و در سوی دیگر صاحبان قدرت و هواداران شان هستند که به جای ایجاد حسن اعتماد در میان عامه مردم روز به روز گارد می گیرند و اعمال فشارشان را بیشتر می کنند و در شنیدن فریادها و مخالفت‌ها، خود را به نشنیدن می زنند، آیا این معنای اتحاد را می دهد آقای روحانی؟ دستور «محرم ندانستن مردم» و «بیان نکردن بخشی از واقعیت» به بهانه لطمه نخوردن به اتحاد را امروز به عین مشاهده می کنیم (!) شاید هم منظور روحانی از اتحاد نه رابطه مردم و قدرت؛ بلکه رابطه میان خود صاحبان قدرت و جریان‌های سیاسی حاکم با یکدیگر است. اینکه مبادا برخی گفته‌های او و یارانش را از رسیدن مجدد به قدرت

این سوال را بگیرد. امروز آنچه به معنای اتحاد در بخشی از بدنه مردم می توان دید بیش از هر چیزی فاصله گرفتن از مسئولان اجرایی است. مردمی که بارها به اشکال مختلف ناراضی‌شان از شرایط موجود را بیان کرده‌اند و اما احتمالاً به همین خاطر پنهان کاری‌ها و البته انکار شدن اعتراضات‌شان هر روز به سمت‌وسوی دیگری گرایش پیدا می کنند. هر چند باز هم برخی آقایان سعی دارند اتفاقات اخیر را هم نادیده بگیرند یا با استفاده از قوه قهریه با آن روبه‌رو شوند، اما قطعاً این مسیر سبب به بی‌راهه رفتن مسئولان می شود. برای همین از روحانی باید پرسید در عدم بیان واقعیت به مردم، چه عایدی ای نصیب شده یا چه کمکی به اتحاد ملت کرده که نگران از برهم خوردن آن بوده است؟ جامعه امروز بیشتر از هر زمانی به دو قطبی مخالفان و موافقان

و مفید نبود؛ می ترسیم وحدت ملی صدمه ببیند و بسیاری از مسائل را به جان خریدیم. این جملات ضمن آنکه نشانی از پایان حسن روحانی داشت در واقعیت ادعایی صریح به پنهان کاری برخی مسائل از مردم بوده است. **کدام اتحاد؟** از سویی دیگر اما دلیل رئیس‌جمهور برای بازگو نکردن این حقایق نیز جالب توجه است؛ «جلوگیری از آسیب به وحدت ملی». اما بهتر است که روحانی با خود صریح تر باشد و به اطرافش البته نه به معنای صاحبان قدرت چپ و راست؛ بلکه به معنای مردمان این کشور نگاه بیندازد. آیا امروز که این حقایق از این ملت مخفی شده کمکی به اتحاد کرده است؟ او تنها کافی است جوین دوسه ساله را با سال‌های قبل مقایسه‌ای کند تا جواب

همین دولت خواهد شکست و کار دست روحانی می دهد و آن وقت او می ماند و کنایه‌ها و فحش‌هایی که باید به تنهایی بخورد... اما تغییر ایجاد نشد. اوضاع به همین منوال ماند تا پایان دوره دوم حسن روحانی. وضعیت هر بار بدتر و بدتر شد؛ از شادی پیروزی روحانی در خرداد ۹۶، به دی ۹۶ و بعد به آبان ۹۸ و به امروزی ختم شد که مردم به هر دلیلی اگر جمعی را بتوانند تشکیل دهند؛ حتی بعد از بازی فوتبال، برخی شعارهایشان را علیه مسئولان سر می دهند. حسن روحانی اما با مردم سخن نگفت و نگفت تا اینکه آخرین روز هیات دولت فرارسید و این آخرین تریبون را هم به نحوی دیگر از دست داد؛ آن هم با عذرخواهی. رئیس‌جمهور در این آخرین جلسه در مورد حرف نزدن‌هایش گفت: «بخشی از واقعیت را به مردم نگفتم؛ چون نمی شد

گزارش

آرمان ملی - امید کاجیان: امروز، روز وداعش با دولت بود. بعد از هشت سال؛ آخرین جلسه هیات دولت دوازدهم. در همه این سال‌ها مرتب به حسن روحانی هشدار داده می شد که با مردم حرف بزند و رازها را شفاف با ملت در میان بگذارد، بارها گفته شد تنها راه چاره گفت‌وگوی صادقانه و واقعی با مردم است؛ و گر نه همه چیز به نام او تمام می شود و بدنامی در تاریخ کشور خواهد ماند. در همه این سال‌ها؛ چه در همان اوقاتی که رئیس‌جمهور هنوز این روی سکه را ندیده بود و سر مست از توفیق برجام و امیرکبیر نامیدن وزیر خارجه و مقایسه‌اش با آرش کمانگیر و... بود، چه بعد از آنکه ترامپ با خروج از برجام، این روی دیگر سکه را به بدترین شکل ممکن به وی نشان داد، چه زمانی که منجی آزادی و رهایی‌داند از شر دولت سابق نام گرفته بود و رسانه‌های اصلاح‌طلب در توهم روزهای خوش همیشگی آینده تیر می زدند «صبح روحانی تان بخیر»، چه امروز که همان رسانه‌های اصلاح‌طلب، این روزها را بقا را در هم پیمانی با جریانات قدرت و بر سر کار آمده مقابل حسن روحانی می دانند، همواره به رئیس‌جمهور گوشزد می شد که با مردم بیشتر باشد و صادق تر. در همه این سال‌ها هم از تیم رسانه‌های حسن روحانی انتقاد و بارها گفته شد فشل بودن این تیم، آخر همه کاسه کوزه‌ها را بر سر

نقد «آرمان ملی» به سخنان دقیقه نود رئیس قوه مجریه:

آقای روحانی! پنهان کاری‌های شما به وحدت آسیب زد

آقای حسن روحانی: بخشی از واقعیت را به مردم نگفتم؛ چون نمی شد می ترسیم وحدت ملی صدمه ببیند!